

Az aradi vértanúkra emlékeztek Szilágycsehben

Október 6-án, a magyar nemzet gyásznapján közös emlékezésre hívta a szilágycseheket a Tövishát Kulturális Társaság.

A zsúfolásig megtelt Magyar Házban azokra a hősökre emlékeztek, akik végigharcolták a szabadságharc csatáit és a dicsőség és kitüntetések helyett akasztófa vagy enyhébb büntetésként golyó jutott nekik. A rendezvény vendégei László Zita színésznő és Hencz József zeneszerző, a Szatmárnémeti Északi Színház Harag György Társulatának művészei voltak. A művészeket elkísérte Tóth István szatmárnémeti vállalkozó és felesége Tóth Andrea, akik magukkal hozták az aradi vértanúk festett portréit, melyek aztán méltó keretbe foglalták az előadást és különös erővel hatottak az emlékezőkre. A szervezők részéről Vida Katalin, a Társaság elnöke köszöntette az emlékezőket, a több mint száz érdeklődőt, akik fontosnak tartották, hogy fejet hajtsanak az aradi vértanúk emléke előtt. Varga D. István, a Gyulaffy László Iskola magyartanára elevenítette fel a dicső vitézek tetteit. A 165.

évfordulóra emlékezve felhívta a figyelmet arra, hogy a tizenhárom vértanú között volt német, örmény, szerb, horvát és osztrák nemzetiségű, de össze tudtak fogni az eszméért, ami nem volt más, mint maga a szabadság. Tettük üzenet a mának, emlékü nekünk világít. A méltató beszédet László Zita művésznő pódiumműsora követte, melyet az előadó Petőfi Sándor *A nép nevében* című versével indított, majd a kivégzésükre váró tábornokok utolsó szavai, imája, levelei szeretteikhez, szemtanúk emlékei, Balassi Bálint, Szabó Lőrinc, Nagy László, Kányádi Sándor, Bágyi Bencze Jakab versei adtak napjainkig erő képet a felidézett korról, az emberi nagyságról.

Hol erős érzelmek hullámai, hol indulatokat sejtető halság, hol pedig a Hencz József zenekíséretével vagy vele énekelt dalok sodorták magukkal a jelenlevőket. Eltűntek a történelmi korok határai és megelevenedett a megszenvedett történelem. Az előadásnak minden mozzanata az odaillőségről árulkodott, egyszerre volt torokszorító és felemelő, szellemet építő és

lelket érintő. Meghatottsággal és köszönettel sokáig tapsolt a népes közönség. Minden elismerésünk és tiszteletünk azoknak, akik most is bebizonyították, hogy lehet és érdemes Szilágycsehben értékteremtő rendezvényeket szervezni. Az előadás utáni

beszélgetésen vendégeink jóleső érzéssel nyugtázták a nagyszámú fiatal jelenlétét. Mi is örültünk a fiataloknak, hisz ők veszik át a stafétabotot. A megemlékezés támogatója a Szilágyság Megyei Művelődési és Művészeti Központ.

Vida Katalin

